

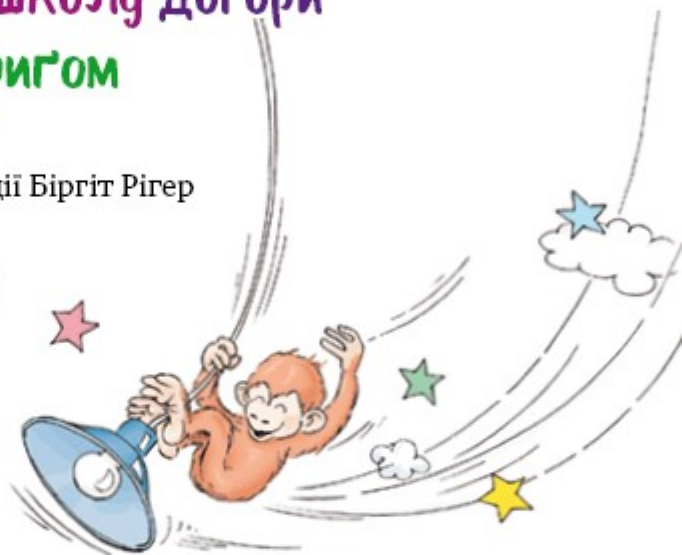

Чаклунка Лілі

перевертає школу догори

дриґом

Ілюстрації Біргіт Рігер

З німецької переклала Ангеліна Колодніцька

Київ
BOOKSHEF
2020

Наприкінці цієї книжки
ти знайдеш два

СПРАВЖНІ МАГІЧНІ ФОКУСИ.

Тож наберися терпіння
та прочитай книжку
до 89 сторінки.

Це головна героїня нашої розповіді. Її звати Лілі. Вона приблизно твого віку і на вигляд — як будь-яка звичайна дівчинка. Але насправді... це не зовсім так. У *Лілі* є дещо зовсім незвичайне:

книжка чарів!

Одного разу Лілі знайшла її біля свого ліжка. Раніше книжка належала чаклунці Сурулунді Кноркс, яка була трохи роззявою. Чаклунка хотіла передати книжку молодій відьмочці, щоб випробувати її. Лілі одразу зрозуміла, що книга містить **СПРАВЖНІ ЧАРИ** та **неймовірні магичні фокуси**.

Лілі вже спробувала здійснити деякі з них.

Та будьмо обережними! Як говорять у рекламних роликах: не намагайтеся відтворити чари Лілі в реальному житті!

Бо якщо принаймні одне слово із закляття ви прочитаете неправильно, зубна щітка стане мітлою відьми, учитель — лиходієм, а льодяник на паличці перетвориться на квашений огірок.

З обережності чаклунка Лілі нікому не розповідає про свою неймовірну книжку. Дівчинка — справжня таємна чаклунка. Лілі тримає в секреті книжку заклять навіть від свого молодшого брата Леона. А це не просто, адже Леон дуже допитливий і часом буває доволі таки дратівливий.

Однаке Лілі дуже його любить. Тож... розпочнімо **Захопливу** історію!

РОЗДІЛ 1

— Лілі, Лілі, я мушу тобі дещо розповісти!

Це голос Леона. Зараз вівторок, післяобідня пора. Лілі щойно повернулася зі **школи**. І саме там Леон був сьогодні вранці: вони з мамою пішли до директора, щоб записати Леона

в перший клас... Звісно ж, тепер братик не може дочекатися, щоб розповісти Лілі, як **добре** він відповів на всі запитання директора.

— Лілі! Агов, де ти?

Лілі ще навіть не встигла зняти курточку, коли маленький брат почав її штурмувати.

— Уяви, директор запитав мене, де **ліворуч** і **праворуч**, і я відповів майже правильно. Усього лише один раз помилюся! — гордо каже Леон.

— Молодець! — схвально відповіла Лілі. — Лише одна помилка, **ПРАВОРУЧ** чи **ЛІВОРУЧ**. Це справді неабияк розумно, — і Лілі підморгує мамі, яка саме виглянула з кухні.

— Еге ж, — сміється Леон. — Зрештою, я майже школяр.

— Поживемо — побачимо, — каже мама. — Уроки починаються досить рано.

— Поживемо — побачимо, — каже Лілі. — Школа не зовсім така, як ти думаєш.

— Поживемо — побачимо, — каже Леон. — Школа буде **СУПЕР!**

Нарешті Лілі знімає куртку, бере портфель і прямує до своєї кімнати. Леон тягнеться за нею.

— Як минув твій день у школі? — запитує він так, ніби сам ходить туди вже роками.

— Ну, цілком звично.

— А що **ЗВИЧНОГО** ти робила? — не вгадується Леон.

— Нічого **особливого**. Просто вчилася, — каже Лілі, у голосі якої помітна втома. Тоді

вона пригадує щось іще. — Але завтра буде дещо особливе: до нас завітають, щоб перевірити вчительку.

Оскільки Леон хоче знати про школу абсолютно все, він продовжує розпитувати.

— А це означає, що вчительку перевіряють?

— Якийсь **СТАРШИЙ ВИКЛАДАЧ** прийде, бо хоче побачити, чи пані Грах справді **хороша вчителька**, — пояснює Лілі.

— Старший викладач є наглядачем учителів?

— Щось схоже на те. Звичайно, його не називають наглядачем, та й, власне, і не старшим викладачем. Він шкільний інспектор. Вчителька нам так пояснила. Він стежить за тим, щоб вчителі міста все робили правильно та згідно зі встановленим